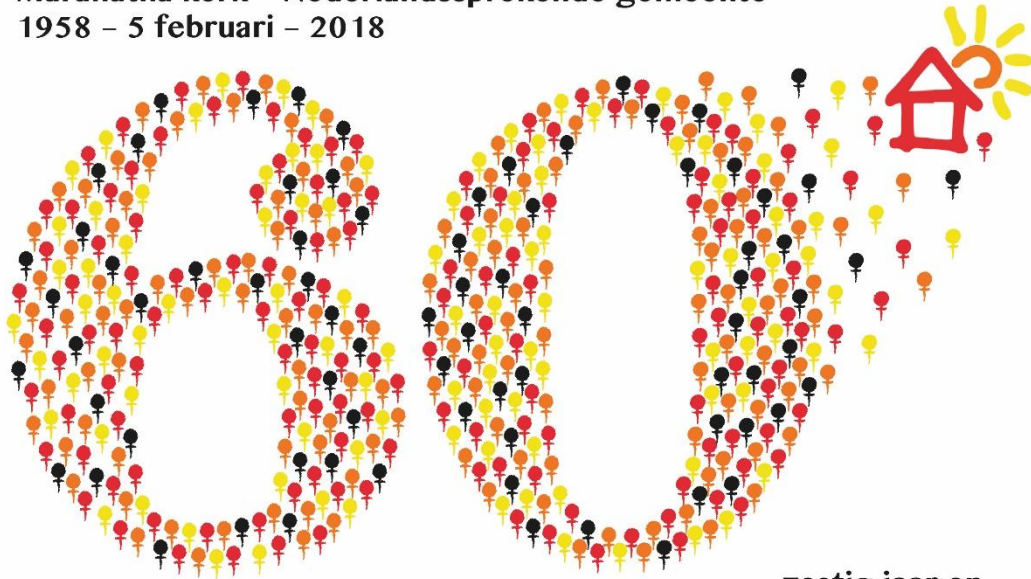

Maranatha kerk – Nederlandssprekende gemeente
1958 – 5 februari – 2018

zestig jaar en ...
eigenwijs de liefde van Christus rond Johannesburg doorgeven

Maranatha Mare

Februari 2018

Jaargang 45 No 1

By die poskantoor as nuusblad geregistreer

ONTMOETING

Er is een vreugde, die te groot voor woorden
een uitweg vindt in woordeloos gebed;
een stroom van dank, die buiten alle boorden
mijn levensakker onder water zet.

Er is een rust die niemand kan verstoren,
en een geloof dat geen mens mij ontnemt,
de zekerheid dat ik bij U mag horen,
dat niets ter wereld mij van U vervreemdt.

Er is een haven, waar ik in kan landen,
een schuilplaats, waar ik voor de stormen vlucht,
een havenlicht, dat altijd fel blijft branden,
een ster, die schittert aan een zwarte lucht.

Want Gij staat op elk kruispunt van mijn leven,
Gij kent mijn zorgen, voor ik ze U zeg;
Ik weet mij door Uw engelen omgeven,
en kom U tegen Heer, op elke weg.

Nel Benschop

(“een vlinder van God” – 1973)

Deze gedicht wordt opgedragen aan de Maranatha geloofsfamilie, vrienden en belangstellenden. Op 5 februari 2018 bestaat onze gemeente 60 jaar. Wij vieren dit heugelijke gebeurtenis op zondag 11 februari 2018 met een feestelijke eredienst en na afloop een koffietafel boven in de zaal. Als deel van onze feestvieringen ondernemen wij een project voor Marang House. Dit project gaat nog een paar maanden door, en in Augustus komt er nog een prachtige feest orgelconcert.

Ter gelegenheid van deze mijlpaal is een jubileumfonds opgericht ten bate van Marang House <http://maranghouse.org/>, het opvanghuis voor chronisch zieke kinderen in Johannesburg, dat opgericht is door de Nederlandse arts Dr. Pieter Ernst. Uw bijdrage op rekening Nedbank 1979 316 872 t.n.v. Ned. Hervormde Kerk branche Fox Street 190 805 onder vermelding van “jubileum 60” is hartelijk welkom.

februari 2018 / 2

zestig jaar ... en eigenwijs de liefde van Christus rond Johannesburg doorgeven

Nederlandse Gemeente Johannesburg viert 60-jarig bestaan

Op 11 februari 2018 viert de Nederlandssprekende Gemeente Maranatha in Johannesburg zijn zestigste bestaansjaar. Een mijlpaal waar de gemeenteleden met recht trots op kunnen zijn.

De Nederlandssprekende Gemeente Maranatha in Parktown, Johannesburg biedt al zestig jaar een spiritueel thuis aan Nederlandstaligen en andere belangstellenden uit de hele provincie Gauteng. Naast Nederlandstalige zijn er ook Afrikaans- en Engelstalige lidmaten, afkomstig van een grote verscheidenheid kerkelijke achtergronden. Er is een actieve kern van gemeenteleden die de dagelijkse leiding heeft.

Het pastoraal werk wordt verzorgd door prof. dr. Yolanda Dreyer van de Universiteit van Pretoria. Toen ze in 1981 geordend werd, was Dreyer de eerste vrouwelijke dominee in een Afrikaanstalige kerk. Ze diende aanvankelijk als studentenpredikant in Pretoria en later als dominee in Nelspruit. 23 jaar geleden kwam ze bij de Nederlandssprekende Gemeente in Johannesburg terecht.

Dreyer is van huis uit Afrikaanstalig, maar heeft voor haar werk binnen de gemeente Nederlands geleerd.

Bescheiden begin

Na de Tweede Wereldoorlog vertrokken veel Nederlanders vanwege de woningnood naar het buitenland.

Onder Nederlandse emigranten was Zuid-Afrika een van de populairste landen. Hoewel de meeste Nederlanders in Kaapstad aan wal stapten, reisden velen al gauw door naar het binnenland, naar de Witwatersrand, waar er veel werkgelegenheid was. Vanaf 1954 was de geestelijke verzorging van de Nederlandse immigranten in handen van ds. J.I.J. Knottnerus, die hiervoor in opdracht van de Hervormde Kerk van Nederland en de Nederduitsch Hervormde Kerk van Afrika was overgekomen uit Nederland. Het werd belangrijk deze immigranten een kerkelijk thuis te geven. Ze moesten in hun eigen taal toegesproken worden!

De eerste aanzet tot het oprichten van een Nederlandssprekende gemeente was de stichting van de Nederlandse Hervormde Vereniging voor Evangelisatie en Geestelijke Verzorging der Nederlandse Immigranten in Zuid-Afrika. Besprekingen tussen de Vereniging en de Nederduitsch Hervormde Kerk hebben toen tot het besluit geleid om een Nederlandstalige gemeente te stichten voor protestantse Nederlandse immigranten.

Dit gebeurde op 5 februari 1958 met een kerkdienst in de Hope Hall in Johannesburg, met ds. Knottnerus als eerste leraar.

De nieuwe gemeente ging van kracht tot kracht, en binnen een jaar was het aantal lidmaten gegroeid van 85 tot 227. Het zondagse kerkbezoek was toegenomen van gemiddeld 45 gemeenteleden tot ver boven de honderd. Na de stampvolle

kerstdienst van 1958 werd in een kerkenraadsvergadering de wens geuit om een eigen kerk te bouwen. Dat idee om de kerk zelf te bouwen was niet vreemd; een stuk of wat gemeenteleden zaten in het bouwbedrijf.

Het gebouw, in de vorm van een schip, werd ontworpen door de jonge architect Nico Lambooy uit Enschede. De 27-jarige Lambooy wilde voor zijn diensten geen betaling ontvangen. De bouw nam een aanvang op 14 mei 1960 en de hoeksteen werd op 10 september 1960 door mevrouw Knottnerus gelegd. De Vereniging Zuid-Afrikaansche Stichting Moederland bood een kerkklok als geschenk aan. Deze klok kwam medio april 1962 in Zuid-Afrika aan, aan boord van de ms Giessenkerk van de Holland-Afrika-Lijn. De officiële ingebruikneming van het kerkgebouw vond plaats op 20 oktober 1962.

Gemeente van uitreiken

De gemeente heeft heel wat plannen voor het jubileumjaar 2018. Op zondag 11 februari wordt tijdens een feestelijke kerkdienst stilgestaan bij het zestigjarig bestaan. Verderop in het jaar wordt er ook nog een concert met koor en orgel door bekende Johannesburgse musici gehouden. (Tijd en datum zullen later via Facebookpagina en website van de gemeente bekendgemaakt worden.) 'We hebben al contact gelegd met Renette Bouwer, een bekende sopraan en koorleidster van het koor van de Universiteit van Johannesburg', vertelt Milton Webber, organist van de gemeente. 'En dan proberen we ook nog de jonge organist Marnus Greyling over te halen om op ons mooie orgel te komen spelen.'

De gemeente vindt het ook belangrijk om in dit zestigste bestaansjaar een liefdadigheidsproject uit te voeren.

Het goede doel waarop de keuze is gevallen, is Marang House – een tehuis dat een huiselijke omgeving biedt aan twaalf kinderen met chronische ziekten als diabetes, nierfalen en longziekten. Het tehuis is opgericht door de Nederlandse dokter Pieter Ernst. Met Sinterklaas geven de gemeenteleden elkaar dit jaar geen cadeaus; ze willen de kinderen van Marang House een kerstervaring bieden om nooit te vergeten.

De kerk heeft altijd veel aan barmhartigheid gedaan. De gemeente ondersteunt een aantal goede doelen in Johannesburg en omgeving. Ook heeft de gemeente door de jaren heen altijd een sterke band gehad met het Nederlandse bejaardencentrum Oranjehof. Inwoners van Oranjehof komen eens per maand naar de kerk voor de altijd gezellige koffieclub, waar er lekker bijgepraat kan worden tijdens een heerlijke maaltijd met bingo daarna.

Vandaag en morgen

De kerk is door de jaren erg veranderd. Veel immigranten van toen zijn gestorven, en de tweede generatie staat nu aan het stuur. Net als in Nederland loopt ook in Zuid-Afrika het kerkbezoek terug, met name onder jongeren. Zuid-

Afrikaanse jongelui van Nederlandse afkomst gaan met hun Afrikaans- of Engelstalige partners ook vaak naar andere kerken, of emigreren naar andere landen, net als hun voorouders van weleer. Toch zal de Nederlandse gezelligheid en manier van doen er nooit uit gaan, van het kopje koffie voor en na de dienst (met iets erbij!) tot het Sinterklaasfeest.

Wat de toekomst zal brengen? Dat weet niemand. 'Maar', zegt scriba Ellen van der Kuil, 'zolang de ruggengraat van onze gemeente het nog kan en wil doen, gaan wij door met deze gemeente – mensen in nood weten ons altijd weer te vinden.'

Jan Willem Hoorweg

Artikel overgenomen uit tijdschrift: Zuid Afrika Spectrum 2018 1 januari. Zuid-Afrika Spectrum is een uitgave van Stichting Zuid-Afrikahuis Nederland. Publicatie wordt mede mogelijk gemaakt door het L.W. Hiemstra Trust, de Van Ewijck Stigting en de Vlaams Zuid-Afrikaanse Vereniging. Zuid-Afrika Spectrum verschijnt vier keer per jaar.

Gemeentenuws

Met heel verdriet en schok kregen wij op de ochtend van 29 december 2017 bericht van het overlijden van onze lieve opgewekte en positieve Hilde Hoorweg. Zij vierde op 9 december haar 85ste verjaardag en genoot van de advent diensten, kerstzangdienst en kerstdienst. Woensdag viel ze en brak haar heup, donderdag onderging ze een lange operatie om de fractuur te herstellen maar op vrijdag ochtend overleed ze. Haar uitvaartdienst vond plaats op zaterdag 13 januari in de Maranatha Kerk. Ds. Yolanda begon haar boodschap met de allerbekende woorden van Hilde: "wat enig!" en dat was Hilde: een enig persoon. Zie verderop het huldeblijk van Jan Willem aan zijn moeder. Wij dragen Jan Willem en Marleen en Danie en familie op in onze gedachten en gebeden. Wij denken in het bijzonder ook aan Marleen, die te kampen heeft met unieke gezondheidsproblemen en ook binnenkort een grote operatie moet ondergaan. Wij dragen in onze gedachten en gebeden op alle geloofsvrienden die te kampen hebben met ziekte en de gevolgen daarvan, in het bijzonder Joop Lensink, samen met zijn Wil en kinderen en uitgebreide familie.

Wij denken ook aan Wilma Strydom en haar familie, en Jan en Corrie Wuestenenk en familie: Jan heeft een groot hartinfarct gehad, en ook een grote hersteloperatie in de dagen daarna en moet nog lang revalideren.

Even een berichtje van de Lensink clan

Wij willen de Maranatha Gemeente hartelijk bedanken voor de mooie bloemen die we met de kerst hebben gekregen, even als het medeleven en telefoontjes. Wij appreciëren dit geweldig en willen jullie allemaal een fijne 2018 toewensen.

Dear friends of the Maranatha church,

Thank you for the flowers Rob and I received yesterday, when I was instituted into a new parish: St Monnica's in Midrand. It was a joyful celebration and we are looking forward to a new chapter in our lives.

Kind regards, also from Rob,

Jacque Williams

Prof Dreyer honoured as practical theologian and feminist scholar

During the annual meeting of the Society for Practical Theology in South Africa (SPTSA) in January 2018, Professor Yolanda Dreyer was presented with a *Festschrift* acknowledging her international and national recognition as a practical theologian and feminist scholar. She was a keynote speaker at the meeting, with her contribution titled 'Weak, emotional woman should know her place: empathy and resilience as resistance'.

Dreyer was the first female lecturer of the Faculty of Theology and Religion at UP and the first female ordained minister of the Afrikaans-speaking churches in South Africa. She completed a Master of Theology at Princeton Theological Seminary and is currently part of a core research group, "New directions in Practical Theology", which meets at Princeton annually. She is part of the "Global network of theologians" of the World Communion of Reformed Churches (WCRC).

Dreyer has published over 80 academic articles and is a NRF-rated researcher. The *Festschrift* was published and dedicated to her in recognition of her local and international impact. It was published as a volume of HTS Theological Studies, of which she is the associate editor. The volume boasts contributions by scholars from a wide variety of academic institutions, ranging from the United States, to the Netherlands, Austria, Australia, the United Kingdom and South Africa. The cover image was designed specifically for the volume by the Dutch-South African artist, Andrea van der Kuil. The volume was presented by the assistant-editor of HTS Theological Studies, Dr Tanya van Wyk.

http://www.up.ac.za/en/faculty-of-theology-and-religion/news/post_2622092-prof-dreyer-honoured-as-practical-theologian-and-feminist-scholar-

Hilde Hoorweg

Magelang, Nederlands Indië - 9 december 1932

Johannesburg - 29 december 2017

Lieve vrienden hier tegenwoordig, het is voor mij een eer om vanochtend hier voor u te staan om een huldeblijk te mogen leveren over een heel bijzondere vrouw, mijn moeder Hil. Het onverwachte overlijden van heeft ons diep geschokt, zo kort na Kerst, en twintig dagen nadat zij haar 85ste mocht vieren met vrienden. De hoeveelheid oproepen, e-mails, sms'en en WhatsApps zijn getuige van een geliefde figuur, en een persoon die een indruk liet op ieder die haar ontmoete. Hiervan getuigd ook de mensen die hier tegenwoordig zijn vandaag om hulde te brengen aan een bijzondere vrouw.

Ze werd geboren op de 9de December 1932 te Magelang, in het oostelijke gedeelte van het eiland Java in het huidige Indonesië, destijds Nederlands-Indië genoemd. Ze werd gedoopt als Mathilde (Hilly, later Hil of Hilde niet Hilda) Catharina Johanna Moet, dochter van Johanna en Willem Moet. Haar vader was

februari 2018 / 7

zestig jaar ... en eigenwijs de liefde van Christus rond Johannesburg doorgeven

een beroepsmilitair in het Koninklijk Nederlands Indisch Leger of KNIL. Hilly werd als jong kind ernstig ziek, met wat later bleek mangelontsteking te zijn. Hannie Moet vertrok met Hilly en haar jongere zuster Maud per boot naar Batavia voor medische behandeling. De zeelucht deed haar goed, en ze knapte enigszins op. De mangelen werden er met spoed uitgehaald in Batavia, maar haar systeem was aanzienlijk vergiftigd en een periode van herstel volgde.

Juist in deze tijd overleed haar geliefde vader, toen in zijn middel dertig, aan een hartinfarct. Dit noopte zijn jonge weduwe Hannie Moet, om Indië vaarwel toe te roepen en met haar twee dochters per boot terug te keren naar Nederland. Inmiddels brak de Tweede Wereldoorlog uit, en het jonge gezin kon schuiling zoeken op een klein hoeve buiten Voorst, tussen Deventer en Apeldoorn in de provincie Gelderland. Het eten was min, maar ze leefde beter dan de Nederlander die in de steden woonde. De oorlog heeft op mijn moeder een diepe indruk gemaakt, en een herinnering die veel opkwam was toen de Canadezen een artilleriebombardement met 2000 kanonnen uitvoerden om de Duitsers aan de overkant van de IJssel te verdrijven, iets wat de weg baande voor de bevrijding van het Nazi juk van dit deel van Nederland.

In de na oorlogse jaren vestigde de familie zich in Rijswijk, langs Den Haag. Hil ging werken in Rijswijk bij de Holland Travel Service (een reisagentschap) en een van haar medewerkers, Coby Kiewiet, die een jarenlange vriendin werd is ook hier tegenwoordig. Hierna brak een nieuw etappe in haar leven aan, toen ze bij het KLM-kantoor in Den Haag ging werken.

Het huis in Karel Doormanlaan was een echt vrouwenhuis, zelfs de hond, Karin, was een vrouwtje. Daar brachten de manlijke bewonderaars van Hil en Maud wel verandering in, en mijn vader Flip, een van haar medewerkers bij KLM-kantoor en zijn uiteindelijke zwager Arnout de la Porte hebben veel gezellige uren en danspartijen in het kleine maar oergezellige huize Moet meegemaakt.

Het huwelijk van Flip en Hil op 17 September 1960 werd een grandioos affaire, met veel militaire pracht en praal vanwege mijn grootmoeders banden met de KNIL. Er waren maar liefst 6 koetsen om de stoet van het Moet huis naar het stadhuis en daarna naar de Hervormde Kerk Rijswijk te vervoeren. Heel speciaal. Door de KLM, konden ze velen reizen naar het buitenland maken, en het werd een gezellige tijd met als hoogtepunt hun maandenlange verblijf in Los Angeles, om in het kantoor van de KLM daar te werken.

In Den Haag hebben ze een poosje gewoond in een gezellig flatje op de Jozef Israelslaan, waar ik in 1962 geboren werd

Een nieuw hoofdstuk brak aan met de immigratie in 1963 naar Zuid-Afrika, een land die ons bekoorde en steeds goed verzorgt. Door de jaren verhuisden we veel, wegens vaders werk in de assurantie. Dat begon in Hillbrow, toen naar Pretoria, toen naar Linden, waar Marleen in 1968 geboren werd, vervolgens

naar Alberton, toen naar Bloemfontein en uiteindelijk weer terug naar de Goudstad in de middel tachtig..

Waar we ook kwamen, was mam actief betrokken in de activiteiten van de gemeenschap en de kerk. Ze was een geregelde lid van de VLU of Vroue Landbou Unie, speelde tennis, en zong enthousiast in koren. We hadden ook gezellige spelletjesavonden, meestal Mahjong, Canasta of Monopoly en ze hield graag over de jaren Nasi Goreng feestjes, waar nu noch over gepraat wordt.

Misschien onze fijnste tijd was in de stad Bloemfontein, waarvan weleens gezegd word dat je er met een traan heen gaat en een traan als je weer vertrekt. In Bloemfontein werd mijn vader benoemd tot honorair consul van de Nederlanden in Vrijstaat, waar over de 2000 Nederlanders tegenwoordig waren. Dat was een leuke tijd voor ons, en mam noemde zichzelf weleens spottend de consulina, en Marleen het consulientje. .

Ze hield van bakken, en op de 31ste December werd er al vroeg in de ochtend een moeder in de keuken gezien, in badpak bezig om olieballen te bakken! Die werden dan om middernacht, afgeleverd aan slaperige burens, die uit bed gebeld werden.. In Bloemfontein hadden wij een tuin met 17 fruitbomen en druiven prieëlen. Daar werd jam of een compote van gemaakt. Heerlijk voor ons kinderen. Onze burens waren Pieter en Marie Viljoen, met wie een vriendschap gesloten werd die na meer dan veertig jaar nog even sterk is. Na mijn moeders overlijden kregen we een mooi bericht van Marie, die ik zo zal voorlezen.

Met hun terugkomst in Johannesburg hebben ze heel wat jaren gewoond in Randpark Ridge. Ze wilden naar Somerset West voor vaders aftreden te gaan, maar deze plannen veranderden drastisch, toen hij in 2008 met kanker gediagnoseerd werd. Dankzij de inlichting van Richard en Linda Steinmann zijn ze toen terecht gekomen in Riverside Manor, een prachtig retirement village in Sunninghill. Hier kon pa noch een jaar genieten van de stilte en de mooie vogels, alsook een gezellig huis en tuintje. Met mijn vaders overlijden in 2009 bleek het beter dat mijn moeder ook kleiner zou gaan wonen, en daarvoor was voorziening, in de vorm van een flatje, met tuin voor haar hondjes, en hulp met alles van de dagelijkse verzorging tot eten en de was. En het lekkere, je hoefde niet meer te koken! Mam raakte betrokken in de sociale activiteiten in Riverside, en je zag haar dikwijls bridge spelen (met wijn na de tijd natuurlijk!), inkleuren, waar ze gek op was, of gezellig met mensen bijbenen over een kopje koffie. Zondagmiddag lunchen met moeder was een hoogtepunt.

De kerk was voor mijn ouders altijd erg belangrijk, en ze waren er goed in betrokken. Mam was een enthousiaste lid van het koor voor velen jaren, vader was scribe in deze gemeente. Mam zei altijd dat de kerk haar familie was, waar ze op visite ging op een Zondag, gevoed door de altijd meevoerende boodschap voor de volgende week, alsook de koinonia in de kerktuin na afloop.

Mam ondersteunde de South African Guide Dogs, van wie Pieter van Niekerk vandaag ook hier is. Na mijn grootmoeders overlijden heeft ze een jonge hond gesponsord in oma 's naam, en dit is een traditie die wij zullen voortgaan om te doen, nu in de naam van onze lieve moeder.

Anderen organisaties waarbij ze betrokken is geweest door de jaren, zijn de Lippizanners, de SA Military History Society en de badge die ze met trots droeg als lid van de dames ondersteuners van de Welsh Male Voice Choir of SA.

Mam was altijd een opgeruimd persoon, die met blijde gemoed door de dag ging. Iedereen werd uitbundig gegroet, van een opgeruimd halloo tot jajaaaaa tot joehoeeee als ze iemands aandacht wilde trekken. Ze zag geen kleurgrens, en kon met enig iemand een praatje maken en vragen over hun familie. Een glimlach zat er altijd op. Ze beklemtoonde ook het feit dat wij moeten dankbaar zijn over hetgeen we hebben, over hetgeen we eten en voor goeie gezondheid elke dag, die nooit vanzelfsprekend genomen kan worden. Dit was haar filosofie, en iets wat wij nooit zullen vergeten. Ze was ongelooflijk georganiseerd in haar dagelijkse leven, hield nauwkeurig een dagboek, en bestuurde haar zaken zelf. Zo werd ze een kei met internet banking. Ze kon ook uitgesproken zijn als iets haar niet aanstond, dit werd dan gevolgd met een ik ben een Hollander en ik zeg het! Maar er waren geen grudges gehouden, en je wist altijd precies waar je met moeder stond.

Dit was dan de persoon, aan wie wij vandaag vaarwelzeggen. Mam je zal gemist worden, maar we zijn dankbaar dat je nooit een ziekbed hebt gekend en dat je nu met pap verenigd bent om weer te dansen zoals destijds in het huis van Oma Moet.

Rust zacht lieve moeder, we zullen je missen, maar nooit vergeten.

Jan Willem Hoorweg en Marleen Hoorweg-Hugo en Danie Hugo

Aswoensdag

Aswoensdag - de eerste dag na Carnaval - is de eerste dag van de veertig dagen durende vastentijd die loopt tot Pasen (zondagen niet meegerekend). Aswoensdag is een dag van boetedoening, waarop de gelovigen een kruisje van as op het voorhoofd krijgen getekend. Zo tonen zij berouw voor hun begane zonden. Aswoensdag is een katholieke kerkgebeurtenis en valt in **2018** op **woensdag 14 februari**.

Aswoensdag is de eerste dag van de 40-daagse vastenperiode voorafgaand aan Pasen. In die veertig dagen voor Pasen leven de mensen heel sober, er wordt alleen het hoogstnoodzakelijke gegeten. De vastentijd herinnert de katholieken aan een verhaal uit de bijbel waarin Jezus veertig dagen in de woestijn doorbracht zonder eten en drinken.

Om de ernst van het niet zomaar alles te kunnen eten en drinken te onderstrepen is er op Aswoensdag een kerkdienst in de katholieke kerk waarbij iedere kerkganger naar voren moet komen en voor het altaar staand van de priester een kruisje van as (verkoolde blaadjes) op het voorhoofd krijgt, met de woorden:

"Gij zijt gekomen uit as en tot as zult ge wederkeren"

As is een teken van menselijke gebrekkigheid en sterfelijkheid. As is ook een teken van nieuw leven. In vroegere tijden werd met as gewassen: as heeft een reinigende kracht. Ook het afbranden van de stoppels op akkers maakt de grond vruchtbaar. As werd op het hoofd van zondaars gestrooid; as reinigt en geeft kracht tot nieuw leven. De as voor het askruisje is afkomstig van de verbrande en gezegende palmtakjes van de paasperiode van het voorgaande jaar. Als symbool betekent het dat de takjes van jubel en vreugde verbrand moeten worden - door de dood heengaan - om tot teken te worden van het kruis, de dood en de verrijzenis.

<https://www.beleven.org/feest/aswoensdag>

Challenge: 40 dagen niet klagen: Durf jij de uitdaging aan?

Het regent nu alweer voor de derde dag pijpenstelen, de trein is te laat, de file is te lang en de koffie is niet te zuipen: wij Nederlanders weten wel hoe we moeten klagen. Hoe lekker dat klagen ook voelt, het maakt ons er niet gelukkiger op.

Hoe mooi zou het daarom zijn om de veertigdagentijd – die vandaag begint – aan te grijpen om 40 dagen niet te klagen? Doe jij mee en neem je de uitdaging aan?! Het is niet alleen leuk voor je omgeving, maar je wordt er zelf ook gelukkiger van.

Waarom zou je meedoen? Al is het alleen al omdat de Bijbel niet al te positief is over morrende mensen. Het sterkst komt dat naar voren als het volk Israël al klagend door de woestijn trekt. Ze klagen over bitter water, gebrek aan voedsel en ze hebben dorst (best serieuze klachten als je het vergelijkt met onze lange files, toch?). "Ik heb hun voortdurende geklaag lang genoeg aangehoord", is Gods reactie na jaren geduld.

In het Nieuwe Testament is het niet veel anders: hier roept Paulus op om God te danken, in welke situatie dan ook. Dat brengt hij eerder als een essentiële must dan als een leuke, vrijblijvende geloofsoefening (en geloof me, Paulus' leven was in de meeste gevallen minder comfortabel dan dat van ons). Door klagen verlies je het zicht op je zegeningen. Je hoeft geen theoloog of psycholoog te zijn om dat te beseffen.

Om je verder te enthousiasmeren: zelfbenoemd 'klaagvrij expert' Sandra Brandt leefde zelfs een jaar lang zonder mopperen en zeuren, hardop én in gedachten.

Het resultaat? “Ik heb er een warmer contact met mensen aan overgehouden en sta meer in verbinding met mijn gevoel.”

Tips en ‘spelregels’

Wat is klagen nu precies? Het legt de focus op het probleem, in plaats van op de oplossing. Christentherapeut Carianne Ros leert haar kinderen dan ook: “Niet klagen maar vragen. Wat heb je nodig? Wat wil je dat ik doe?”

Een paar tips en spelregels voor de komende veertig dagen:

- Stop niet alleen met hardop mopperen, de uitdaging is om óók klaagvrij te blijven in je gedachten.
- Wees mild voor jezelf. Een gedragsverandering gaat met vallen en opstaan en begint met bewustwording. Je bent al goed op weg als je 40 keer per dag denkt: ‘Oeps, ik ben alweer aan het klagen’. Gedragswetenschapper Ben Tiggelaar gebruikt de app *Simple Daily Tracker* om te zien of zijn gedrag vooruitgaat.
- Nog een tip van Carianne Ros: besef dat onder elke klacht een behoefte – en dus een vraag – schuilgaat. Met de klacht: ‘Wat is het koud hier!’, bedoel je eigenlijk: ‘Zou de verwarming wat hoger kunnen?’ of ‘Zou je een trui voor me willen pakken?’. Waarom vraag je dat dan niet gewoon?
- Klagen over klagers is natuurlijk ook uit den boze! ;-)
- Blijf oprecht: gevoelens opkroppen is er niet bij. Soms is klagen terecht, bij groot verdriet of bij onrecht bijvoorbeeld. Niet voor niets kent de Bijbel ook Klaagliederen en klaagpsalmen. Wees wel kritisch bij wie je je klacht neerlegt: je buurvrouw lost je huwelijksproblemen niet op, je moeder kan niets doen aan een conflict op je werk.
- Het is makkelijker om ‘niet zeuren’ te vervangen met iets wat je wél kunt doen: danken. Misschien kun je elke dag opschrijven waar je dankbaar voor bent? Of zet een zegeningenfles in huis. Of geef elke dag een complimentje!
- Het kan helpen om je voornemen om veertig dagen niet te klagen via social media bij je vrienden bekend te maken. Kunnen ze mooi een oogje in het zeil houden. En het wordt natuurlijk nog leuker als zij ook meedoen.

Dus... waar wacht je op? Doe mee: 40 dagen niet klagen!

Tekst: Arianne Ramaker - <https://visie.eo.nl/2017/03/challenge-40-dagen-niet-klagen/>

Dienstrooster februari 2018

	4 februari	11 februari JUBILEUM 60 Koffietafel	18 februari	25 februari
1	C Reinten	F vd Kuil	E de Jong	I Tanzer
2	E Reinten	E de Jong	F vd Kuil	T van Wyk
3	M Letterie	J de Jong	H Kettner	R Boer
4	H Kettner	D Kruger	N Knoester	H Kettner
5	I Pol	A Basson	L Dibb	I Pol
Groet	P Reinten	W Kruger	A Knoester	M Letterie
Bloemen	J vd Eijkel	Ada Sloopweg- vd Kuil	E Reinten	F Smal
Koffie				

Agenda februari 2018

Zondag 4	10h00	Eredienst Ds. Y Dreyer
Dinsdag 6	9h30 – 13h30	Kerkkantoor
Zondag 11	10h00 11h00	Eredienst Ds. Y Dreyer 60 jaar Jubileum Feest Koffietafel
Dinsdag 13	9h30 – 13h30	Kerkkantoor
Woensdag 14		Aswoensdag
Donderdag 15	10h00 19h30	KOFFIECLUB Bijbelstudie Rieneke 0117041840
Zondag 18 1 ^{ste} lijdenszondag	10h00	Eredienst Ds. Y Dreyer
Dinsdag 20	9h30 – 13h30	Kerkkantoor
Zondag 25 2 ^{de} lijdenszondag	10h00 11h00	Eredienst Ds. Y Dreyer Eredienstcommissie
Dinsdag 27	9h30 – 13h30	Kerkkantoor

Verjaardagen februari 2018

Claudia Schmidt	donderdag 1	084 418 9575
Margreet Gaymans	vrijdag 2	011 608 2088
Janny Pol	zaterdag 3	082 561 1623
Jurgens Bekker	zondag 4	082 650 6572
Wilma de Jong	maandag 5	082 376 0308
Hetty Venter	woensdag 7	082 665 9134
Wessel Reintjes	maandag 12	
Ina Voorneveld	donderdag 15	
Maaïke vd Toorn	vrijdag 16	011 827 5822
Emmy Reinten	zondag 18	083 440 7649
Gina Bianchi	vrijdag 23	
Matthias Boer	zaterdag 24	
Charleen Strydom	maandag 26	011 436 0210
Leon Venter	maandag 26	082 444 2345
Catharina de Wee	maandag 26	082 422 5333

MARANATHA KERK	
Webadres	http://www.nlgemeente.co.za
Facebook	http://tinyurl.com/FBMaranatha
Straatadres	Sherborneeweg 3, PARKTOWN
Postadres	Nederlandsprekende Gemeente Postbus 84552 GREENSIDE 2034
Predikante	Ds Yolanda Dreyer 012 348 9850 / 082 893 2104 yolanda.dreyer@up.ac.za
Kerkkantoor Dinsdag ochtend 9h30 – 13h30	Jan-Willem Hoorweg 011 726 1409 / 082 557 0047 nlgemeente@mweb.co.za
Bank Details	Beneficiary: Ned. Hervormde Kerk Nedbank Current Account 1979 316872 Branch: Nedbank Fox Street, Code 190805 Code 198765 for online payments
Scriba Redactrice Mare	Ellen van der Kuil 011 478 1082 / 083 626 3272 evdkuil@gmail.com
Scriba Registratie	Hanja Kettner 012 654 7692 / 082 546 8471 hanja.kettners@vodamail.co.za
Kassier	Marco van Wieringen 011 442 9696 marcovw@mweb.co.za
Koster	Ferry van der Kuil 011 478 1082 estruct@iafrica.com
Organist	Milton Webber 061 016 5289 chiefsub@gmail.com